

med Drengene. Det vil man ikke tro. Man holder Forhør, men saa, staar der her, saa det nærmest ud til, at det hele var noget Pjank. Man indskrænker sig til at spørge Forstander Møller, om det passer, og han siger naturligvis, det er Løgn, Børnene kunne ikke lide ham, fordi han er en troende Mand; de kunne ikke lide Kristelig Forening; det er Had og Løgn i Forening, der gør, at disse Sigtelser komme op. Saa er der en Gaardejer ude paa Sjælland, der faar nogle af disse Drengene i sin Tjeneste. Han opdager, at de onanere, han bebrejder dem det og taler fornuftigt med dem. Saa sige de: „Ja, men det have vi lært paa Børnehjemmet“. „Have I lært det paa Børnehjemmet?!“ „Det forlangte Forstanderen, vi skulde gøre, og det bedrev han selv med os“. Manden bliver naturligvis i høj Grad rystet ved denne Meddelelse. Han tager ind til København, og nu er det altsaa, Sagen gaar sin Gang for Retten. Alle disse Oplysninger komme frem, og ved Forhørene konstateres det, at denne Mand har søgt at svine alle de Drengene til, han kom i Forbindelse med.

Mads Lind, Sekretær i Kristelig Forening, der for øvrigt spiller en toneangivende Rolle ved Børnenes Overdragelse til Børnehjem og Opdragelsesanstalter, bliver forhørt, og han karakteriserer de enkelte Drengene. Han siger f. Eks., at han regner Kaj og Peter Jessen samt Hans Christian Nielsen for forholdsvis sanddru. Paa samme Maade vilde han have karakteriseret Vilhelm Olsen, men da denne var herinde, fortalte han Komparenten nogle Historier fra sit Ophold paa Herning Børnehjem, som Komparenten tvivlede om vare sandfærdige. Den vedkommende Leder, kan man nok sige, af Kristelig Forening — for det er ikke Formanden, Pastor Nissen, der er den virkelige Leder, det er Mads Lind —, han søger at svække disse Børns Vidnesbyrd ved at sige om denne Vilhelm Olsen, at han vilde have troet, at han var forholdsvis sanddru, hvis han ikke havde fortalt ham nogle Historier fra Herning Børnehjem. Men efter at han havde fortalt ham disse Historier, troede han ikke paa ham. Men nu har det vist sig, at Vilhelm Olsens Historier om Herning Børnehjem ere fuldkommen rigtige. Denne Vilhelm Olsen er for Resten den eneste Dreng, der ikke vilde lade sig grise til af Forstanderen. Da denne kommer til ham, siger han: Væk med Fingrene! Han siger til Mads Lind, at han ikke vil være paa dette Hjem, fordi Forstanderen er en rigtig Gris, og han kommer da ogsaa bort.

Denne Vilhelm Olsen meddeler mig, at da han for 4 Aar siden kom paa Herning Børnehjem, var han først under en Forstander Mikkelsens Opdragelse. Denne Mand var meget flink, men saa flyttede han, og saa kom Andersen til som Forstander. Hans Hustru pryglede Børnene og pryglede dem meget haardt. Hun har saaledes benyttet et Stykke Træ, i hvilket der sad en Jernbøjle, til Revselse af et lille 7—8-aarigt Barn. Vilhelm Olsen, der har faaet det at se, tager Træstykket med sig, og da han kommer i Tjeneste ude paa Landet, faar han Træstykket opbevaret i Vogterhus Nr. 42 ude paa Skern-Banen. Da nu Formanden for Herning Børnehjem faar at vide, at Vilhelm Olsen lader dette Strafferedskab opbevare, gaar han til vedkommende Vogterhus og forlanger sig Træstykket udleveret, og idet han gaar, siger han: Det manglede blot, at vi, nu vi lige har faaet en Bestyrer, skulde risikere at komme af med ham igen! Hvem er nu denne Bestyrer? Han kommer som 17-aarig til Sydafrika efter for øvrigt nok at have ført et temmelig vidtløftigt Liv her i Danmark. Han bliver optagen i den franske Fremmedlegion, bliver hollandsk-vestindisk Soldat, senere dansk-vestindisk Soldat, og endelig bliver han Værts-husholder i Viborg. Han kan ikke betale sin Brændevinsskat, han sidder med Hustru og Børn og ved ikke, hvad han skal tage sig til. Pladsen som Bestyrer af Herning Børnehjem staar ledig, den lønnes med 300 Kr. Han søger den, han faar den og gaar i Gang med at prygle Børnene, og hans Hustru prygler dem. *Han* er ikke den ansvarlige, denne Mand, som nu er dømt til 30 Dages Vand og Brød for flere Gange at have haft Samleje med en 15-aarig aandsvug Pige. Nej, Ansvarer falder tilbage paa den Bestyrer, som ansætter denne Mand, som tolererer, at Børnene blive slet behandlede, som modtager Klager, men desuagtet ikke skrider ind. Jeg forstaar ikke, hvorledes Overværgeinspektøren her i Danmark, efter at Manden er afsløret, har kunnet tillade Opretholdelsen af Herning Børnehjem under den gamle Bestyrer.

Men Maaden, hvorpaa man ansætter denne Mand, falder ganske i Traad med den Maade, hvorpaa man ansatte den Mand, om hvem Forhørsakterne dreje sig. Han er heller ikke just den eneste ansvarlige, der er flere, der her bære Skylden. Ovre paa Bornholm har denne Mand giftet sig og faaet en Formue, siges der, paa en 20,000 Kr. Den destillerer han i Løbet af 3 Aar. Og hvorledes? Han opretter